

govoreći da je dijete lijepo. Ja sam mu onda rekla: 'Dodaj mi taj nož sa stola!' On se začudio, a ja mu rekoh: 'Uzmi taj nož i zakolji malul!' A on: 'Zeno, što ti je, jesi li luda?' A ja onda rekoh: 'Je li, misliš da sam ja luda? A što je bilo s tobom kad si ti sam od mene tražio da to dijete dam zaklati?' Onda on reče da onda još nije bila dijete. A ja njemu: 'A što je onda bilo? Da ti je netko rekao da će tvoja žena roditi majmuna, sigurno bi ga ošamario.' Onda je on zašutio.« — Gospođa je potom govorila o razlozima pobačaja od kojih je svakako dosta velik zaposlenost žene u poduzeću.

O radu savjetovališta za brak govorio je dr Đuro Tomašević, liječnik: »Možda će se netko zapitati čemu u Zagrebu još jedno savjetovalište za brak, kad postoji već nekoliko savjetovališta? Ima ih, ali nijedno se ne obazire na zahtjeve katoličke moralne nauke, pogotovo ne na suvremene crkvene smjernice o bračnom životu. Nijedan svećenik ne može vjerniku preporučiti jedno takvo savjetovalište, kad zna da se u takvim savjetovalištima preporuča koji put čak i čedomorstvo putem legaliziranog pobačaja. Novoosnovano savjetovalište za brak mnogo pomaže svećeniku, koji sam ne može dovoljno podučiti buduće supruge. Osobito seksualna obuka ne spada na svećenika. Liječnik će o tome govoriti stručno. Riječ je i o regulaciji poroda, o čemu vlada veliko neznanje. Treba također ispravljati mnoge krive pojmove, osobito o ulozi seksualnosti u bračnom životu...« Dr Tomašić je potom naveo nekoliko zanimljivih primjera iz prakse, gdje je morao pomagati mladim katolicima da se riješe impotencije ili im rješavao niz drugih poteškoća.

Seljakinja gospođa Sofija VIDINOVIĆ i seljak gospodin Vlatko VIDAKOVIĆ iznijeli su vrlo zanimljiva iskustva o svojim obiteljima.

Gospođa KRSNIK govorila je o tome kako se mnogim obiteljima može pomoći tako da se bolje organizira čuvanje njihove djece za vrijeme dok su majke na poslu. Tim se poslom bave sestre karmelitanke u župi sv. Duha u Slavonskom Brodu. Svaka župa, osobito u gradovima, mogla bi naći prostorije, sredstva, osobe koje bi tako u okvirima župne zajednice pomagale kršćanskim roditeljima da kršćanski žive.

Izlaganje je zaključio o. Pero BULAT. Svim prisutnim svećenicima podjeljeni su anketni listići s pitanjima o mogućnostima i ostvarenjima obiteljskog apostolata u njihovim župama.

3. DISKUSIJA SUDIONIKA TJEDNA S PREDAVACIMA

(Poslije podne trećeg dana Tjedna, 28. siječnja)

Poslije podne u 15,30 priređena je u velikoj dvorani, dok su u drugim dvoranama radile komisije pojedinih grupa za sastavljanje rezolucija, diskusija s predavačima o predavanjima koja su održali. Bilo je prisutno oko 300 slušača. Od predavača bili su prisutni dr V. BAJSIĆ, dr A. REBIC, dr B. DUDA, dr H. BORAK, S. WEISSGERBER, dr Tomislav SAGI-BUNIĆ, svećenik M. MAJSTOROVIĆ i gospođa Ivanka VRANKA. Nisu prisustvovali predavači dr J. SABOL i o. Ljubo KRASIĆ jer su oni radili u komisijama svojih grupa, ni prof. Stela TAMHINA, koja je morala naglo oputovati. Prije početka diskusije dr J. TURČINOVIĆ dao je neka objašnjenja u vezi s obrednikom za sprovod. Diskusiju započeo je svojim pitanjem sveć. BOLOBANIĆ (iz Zadra) o *specijalizaciji*. Što će naime biti sa starijim svećenicima koji nemaju specijalizacije u vremenu kad nadodu oni koji se već sada spremaju u smislu specijalizacije. Na ovo je pitanje odgovorio dr T. SAGI-BUNIĆ rekavši da za doknadno naobrazovanje klera postoji poseban dokument Sv. Stolice. Dr V. BAJSIĆ je upozorio da se danas vrijeme vrlo brzo mijenja a zajedno s vremenom i čovjekova specijalizacija. Dr B. DUDA ilustrirao je potrebu specijalizacije raznim konkretnim primjerima (kompjutori, TV-škola za djecu od 4—6 godina i drugo). U diskusiju su se nadalje uključili S. WEISSGERBER, gđica M. GRGIĆ i sveć. I. BUJIĆ. Zatim je S. KOŽULJ uputio pitanje dru B. DUDI da razjasni one nove značajke svećenika što ih je u predavanju natuknuo a nije ih sasvim obrazložio. Na ovo je dr Duda odgovorio da je

špomenut predmet za njega samog novost, nov doživljaj vjere pa da bi o tome razmislio i kasnije odgovorio.

I. PRENDA podsjetio je, prvo, na provedenu anketu među sjemeništarcima koja je trebala biti dostavljena BK i zamolio biskupe da mu odgovore da li se na jesenskom zasjedanju BK o tome raspravljalo. I drugo, što je sa sjemeništima za odrasle? Na to je pitanje odgovorio riječki nadbiskup-koadjutor mons. J. PAVLIŠIĆ. On je naime od Biskupske konferencije izabran za predsjednika komisije za sjemeništa, a šibenski biskup Josip ARNERIĆ za predsjednika Komisije za kler. On moli da mu se dostavi ta anketa, pošto je dosad nije dobio. Što se sjemeništa za odrasle tiče, rekao je nadbiskup, potrebna je evolucija te moli svećenike da se ozbiljno pozabave dokumentom Sv. Stolice »Temeljne odredbe svećeničkog odgoja« (RFIS).

Svećenik Josip TEMUNOVIĆ dao je svoje primjedbe na rad Tjedna, naime da treba na vrijeme obavijestiti svećenike o temi Tjedna. Dr. BAJSIĆ je obrazložio zbog čega se Tjedan ne uspijeva pripremiti na bolji način (pomanjkanje vremena), a tajnik Tjedna dr. A. REBIĆ obećao je da će za slijedeći Tjedan svećenike nastojati mnogo ranije obavijestiti. Dr. B. DUDA je istakao da je ovogodišnja tematika proizašla, među ostalim, i iz diskusija »Okruglog stola«. Što se tiče zakašnjelih zvanja, iznio je dr. H. BORAK da, premda se ponegdje skeptički gleda na zakašnjela zvanja, ona ipak daju pozitivne rezultate.

Svećenik K. BORKOVIĆ postavio je pitanje dru. BORAKU kakve će biti komponente duhovnosti za svećenika koji je odgojen u sjemeništu, a kakve za svećenika koji je odgojen u nekom drugom ambijentu. Dr. BORAK je odgovorio da razlike tu ne bi smjele biti. Dr. B. DUDA je nadodao da je u pitanje stavljena egzistencija sjemeništa kao zajednice: u sjemeništima treba stvarati uvjete za dobro razvijanje zajedništva. Sjemeništa kakva su sada sputavaju slobodu.

Svećenik I. SPOLJAR, govoreći o prijedlogu I. CVITANOVIĆA (plan izdavanja udžbenika za vjeronauk), naglasio je da se s time ne smije čekati i da novac ne smije praviti poteškoće. Stanko WEISSGERBER je spomenuo da nije poteškoća samo u novcu nego i u nedostatku stručnih ljudi. Pokrenuto je pitanje o obrascima »molitve vjernika«. Dr. B. DUDA je naglasio da treba dati slobodu u sastavljanju molitve vjernika koju, uostalom rubrike ionako daju, samo što te rubrike nitko ne čita. Dr. A. REBIĆ je nadodao da »molitvu vjernika« trebaju sastavljati župnici u suradnji sa svojim vjernicima; »molitve vjernika« treba formulirati prema potrebama kraja, župe, zajednice (redovničke ili bilo koje druge). Uostalom svaki svećenik mora na temelju svoje svećeničke izobrazbe biti sposoban sastavljati »molitve vjernika«. Biskup dr. J. SALAC je upozorio da ipak ne postoji takva sloboda u sastavljanju »molitava vjernika« kako je rekao dr. REBIĆ. A Drago KOLIMBATOVIĆ je rekao: znači, sve ovisi o tome da li će BK dati dopuštenje ili neće. Ali mi ne možemo čekati dopuštenje BK.

Svećenik Branko IVANJKO pokrenuo je pitanje o kontaktiranju svećenika s djecom i pitanje da li treba svećenik govoriti o regulaciji poroda. Gospođa Ivanka VRANKA je rekla da svećenik ima danas velikih mogućnosti za rad s obiteljima koje mu mogu postati veliki oslonac u njegovu djelovanju. Što se tiče regulacije porođaja, to treba rješavati tako da svećenik razgovara sa svakom obitelji napose. Susret na terenu od velike je važnosti.

U okviru ove diskusije javio se za riječ Josip ARNERIĆ (svjesno se nije predstavio po stupnju svoje svećeničke službe) i podsjetio sudionike na prijednevnu izjavu dra Tomislava ŠAGI-BUNIĆA o narednom popisu stanovništva. Treba upozoriti vjernike na važnost tog popisa da se ne upisuju po pokrajinskoj pripadnosti: ako je netko Dalmatinac, znači da je Hrvat; ako je netko Istranin, znači da je Hrvat; ako je netko Zagorac ili Slavonac, znači da je Hrvat... (pljesak). Važnost toga je istakao na primjeru Dalmacije. Talijani koriste iredentistički takvu našu podjelu nacije tvrdeći da oni koji su Dalmatinci nisu Hrvati (dakle mogu biti Talijani). Spomenuo je slučaj u povodu kanonizacije Sv. Nikole Tavelića za kojeg su Talijani napisali u svojim novinama: E' DALMATA- MA NON E' CROATA! (Dalmatinac je, a nije Hrvat!).